ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 9 'Ιανουαρίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 4

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3257. Περὶ καταργήσεως τοῦ Δ. τῆς 11 'Ιουλίου 1917 κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Νόμου 767 καὶ τοῦ νόμου 2804 τοῦ ἔτους 1922 «περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων»..... 1
Νόμος 3258. Περὶ Ταμείων Προνοίας προσωπικοῦ ἐφημερίδων..... 2
Νόμος 3259. Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως κλπ..... 3
Νόμος 3260. Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος νομοθεσίας ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων καὶ διαφορῶν. 4
Νόμος 3261. Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 1308 περὶ ἐμπορικῶν χρηματιστηρίων ὡς καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 31 Μαΐου 1923, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 26 'Ιουνίου 1923 τοιούτου πλὴν τοῦ ἄρθρου 12 μόνου παραμένοντος ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐξοχλήσεως ἐπιταγῶν κλπ. κατεχομένων ὑπὸ δικαστικῶν ἀρχῶν..... 5

Διατάγματα

Περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἀποθηκεύσεως ἀσφάλτου ἐν ταῖς ἐν τῷ ἐλευθέρῳ ἐν Πειραιεῖ συγκροτήματι τῆς ἑταιρείας Στάνταρ Ὄϊλ Κόμπανυ τῆς Νέας Ὑόρκης ἀποθήκαις..... 6
Περὶ καθορισμοῦ παραμεθορίων ἐπαρχιῶν κατ' ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 2 ἐδ. 4 τοῦ Νόμου 3250..... 7

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ καταργήσεως τοῦ Δ. τῆς 11 'Ιουλίου 1917, κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 767 καὶ τοῦ νόμου 2804 τοῦ ἔτους 1922 «περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων».

Νόμος 3257

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν 'Αθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

'Αρθρον μόνον.

'Από τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παύει ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 11 'Ιουλίου 1917 Διατάγματος «περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κυρώσαντος αὐτὸ νόμου 767 τοῦ 1917 καὶ ἄλλων μεταγενεστέρων νόμων, καὶ ἐπανέρχονται ἐν ἰσχύϊ αἱ δι' αὐτοῦ ἀνασταλεῖσαι περὶ προσόντων διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς διατάξεις τοῦ νόμου 137 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1913 «περὶ Εἰρηνοδικείων καὶ εἰδικῶν Πταισματοδικείων» καὶ τοῦ νόμου ΓΥΛΖ' (3437) τῆς 30 Νοεμβρίου 1909, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος ὑπὸ τῶν νόμων ΓΩ', 104, 137 (ἄρθρον 9), 2796 καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτῶν Διαταγμάτων.

Οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες ἔμμισθοι πάρεδροι δύνανται νὰ προαχθῶσι συμπληρουμένης ἐνταυσίας ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου νόμου 767.

Καταργοῦνται: α') ὁ νόμος 2804 τοῦ ἔτους 1922 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων», β') ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)15 'Οκτωβρίου 1922 «περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ δικηγόρων τῶν ὑπηρετησάντων εἰς τὰ Τουρκικὰ Δικαστήρια Μικρᾶς 'Ασίας».

'Ο παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν 'Αθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

'Εν 'Αθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1924.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

'Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργὸς
Π. Τσιτσεκλῆς

'Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

'Εν 'Αθήναις τῇ 8 'Ιανουαρίου 1925.

'Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργὸς
Π. Τσιτσεκλῆς

(2)

Περὶ Ταμείων Προνοίας προσωπικοῦ ἐφημερίδων.

Νόμος 3258

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν 'Αθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

'Αρθρον 1.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται νὰ ἱδρύωνται Ταμεῖα Προνοίας ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ ἐφημερίδων, ἀποτελοῦντα ἴδια νομικὰ πρόσωπα διεπόμενα ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων περὶ ἀσφαλίσεως τῶν ἐργατῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ παρόντος.

'Αρθρον 2.

Οἱ κανονισμοὶ τῶν ταμείων τούτων ἐγκρίνονται διὰ πράξεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου ἀσφαλιστικοῦ Συμβουλίου τοῦ νόμου 2868 «περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως κλπ.».

Οἱ κανονισμοὶ οὗτοι δέον νὰ περιλαμβάνωσιν ἀπαραιτήτως·

1) Τὴν ἕδραν καὶ τὸν σποκὸν τοῦ ταμείου·
2) Τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μετόχων·
3) Τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τῶν πόρων·
4) Τὸν καθορισμὸν τῶν χορηγουμένων μηνιαίων ἢ ἐφάπαξ βοηθημάτων·
5) Τὸν τρόπον τοῦ καταρτισμοῦ τῆς διοικήσεως·
6) Τὸν τρόπον τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ ἰσολογισμοῦ·
7) Τὸν τρόπον τοῦ διοικητικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ ἐλέγχου, καὶ
8) Τὸν τρόπον τῆς τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ.

'Αρθρον 3.

Πόροι τῶν ταμείων τούτων εἶνε:
1) Τὸ ἥμισυ τοῦ συμφώνως τῇ ε' παραγράφῳ τοῦ μόνου

άρθρου του από 8 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Διατάγματος «περί τιμής πωλήσεως εφημερίδων» κρατουμένου 1) 1 τοῦ λεπτοῦ καὶ

2) Οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἑκάστου τῶν ταμείων τούτων ἕτεροι πόροι.

Ἄρθρον 4.

Ὁ προβλεπόμενος ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου § 1 πόρος ἤτοι τὸ 1 8 τοῦ λεπτοῦ ἐφ' ἑκάστης πωλουμένης ἐφημερίδος κρατεῖται ὑπὸ τῶν ἀναλαμβανόντων τὴν πώλησιν ἐφημερίδων Πρακτορείων ἢ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐφημερίδων ἐφόσον ἡ πώλησις τούτων ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἰδίων καὶ κατατίθεται παρ' αὐτῶν κεχωρισμένως δ' ἑκάστην ἐφημερίδα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ εἰς πίστωσιν τῶν Ταμείων Προνοίας ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ ἐφημερίδων.

Ἡ κατάθεσις τῆς κρατήσεως θὰ ἐνεργῆται κατὰ τριμηνίαν καὶ ἐντὸς τοῦ ἑπομένου τὸ πολὺ μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ συμφώνως τῇ ε' παραγράφῳ τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Διατάγματος «περὶ τιμῆς πωλήσεως ἐφημερίδων» κρατουμένου 1) 4 τοῦ λεπτοῦ κατατίθεται ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποχρέων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ Ταμείου Συντάξεων τυπογράφων.

Τὰ ἐκ τοῦ ποσοστοῦ τούτου ποσὰ θέλουσι χρησιμεύσει ὡς εἰς ἐκ τῶν πόρων τοῦ ἱδρυθησομένου συμφώνως τῷ νόμῳ 2868 Ταμείου Συντάξεων τυπογράφων ἢ Γενικοῦ Ταμείου, εἰς ὃ θὰ μετέχωσι καὶ οὗτοι.

Ἄρθρον 6.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεοῦνται τὰ ἐνεργήσαντα τὴν πώλησιν ἐφημερίδων πρακτορεῖα ἢ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐφημερίδων, ἐφόσον ἐνήργουν ἀπ' εὐθείας τὴν πώλησιν αὐτῶν, νὰ καταθέσωσι παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐφημερίδων τὸ παρ' αὐτῶν καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κρατηθὲν ποσὸν 1) 4 τοῦ λεπτοῦ ἐκ πωλήσεως ἐφημερίδων, συμφώνως τῷ μόνῳ ἄρθρῳ τοῦ ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Διατάγματος «περὶ τιμῆς πωλήσεως ἐφημερίδων».

Τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ τῶν κατατεθέντων καὶ κατατεθησομένων συμφώνως τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ποσῶν δέον νὰ πιστώσῃ κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν τὰ Ταμεῖα Προνοίας ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ ἐφημερίδων κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τυπογράφων.

Ἄρθρον 7.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁρισθήσονται τὰ ποσοστὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀποδόσεως τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα καταπιθεμένων ποσῶν πρὸς τὰ ἱδρυθησόμενα ταμεῖα προνοίας ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ ἐφημερίδων.

Ἐπίσης διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ κανονισθήσεται ἡ ἀπόδοσις τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου συντάξεων τυπογράφων κατατιθεμένων ποσῶν.

Ἄρθρον 8.

Καθυστερήσεις τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 4, 5 καὶ 6 ὑποχρέων ὅπως ἐνεργήσωσιν ἐμπροθέσμως τὰς καταθέσεις εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν χιλίων μέχρι δέκα χιλιάδων, ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς διπλασιαζομένης τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1925.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Η. Τσιντσιλῆς

---

(3)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως κλπ.

Νόμος 3159

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Αἱ κείμεναι διατάξεις τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως αἱ ἀφορῶσαι τὰ ἐστιατόρια καὶ μαγειρεῖα, τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς·

1. Ἐκ τῶν εἰς ἑκάστην τάξιν εἰς ἃς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν Νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως λειτουργούντων ἐστιατορίων, ζυθοστιατορίων, μαγειρείων καὶ οἰνομαγειρείων μένουν ἀνοικτὰ καθ' ὅλην τὴν Κυριακήν, ἐκ περιτροπῆς, τὰ ἥμίση τούτων, τῆς σειρᾶς κανονιζομένης δι' ἑκάστην κατηγορίαν καὶ συνοικίαν ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς. Κατὰ τὰς τέσσαρας Κυριακὰς τῶν Ἀπόκρεω πάντα τὰ ἀνωτέρω καταστήματα παραμένουσιν ἀνοικτά, διὰ δὲ τὰ ζυθοπωλεῖα διὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα καὶ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἰσχύουσι αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1914 Β. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως».

2. Πᾶς ἰδιοκτήτης ἢ διευθυντὴς τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καταστημάτων ὑποχρεοῦται, ὅπως χορηγῇ εἰς τὸ νεχνικὸν προσωπικὸν κατ' ἔτος 28 ἡμερῶν ἢ καθ' ἑξαμηνίαν, κατὰ βούλησιν τοῦ δικαιουμένου 14 ἡμερῶν ἄδειαν μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀντισίτου τῆς τροφῆς. Διὰ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν ἰσχύουσι αἱ διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ξενοδοχείων, ἐστιατορίων κλπ.» διὰ τὰς ἑβδομάδας, καθ' ἃς τὸ κατάστημα παρέμεινεν ἀνοικτὸν τὴν Κυριακήν.

3. Ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας πρὸ τῆς λήψεως τῆς ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ ἀδείας, ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν πλὴν τῆς κατὰ τὸν Νόμον 2112 ἀποζημιώσεως καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἡμερῶν ἀδείας, ἃς δικαιοῦται ὁ ἀπολυόμενος μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως.

4. Ἐξαιροῦνται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τὰ ἐστιατόρια τῶν ξενοδοχείων ὕπνου, εἰς ἃ παρέχεται ὑποχρεωτικῶς μετὰ τοῦ ὕπνου καὶ πρωϊνὴ table d' ôte ὑπαγόμενα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξενοδοχείων, καφενείων κλπ.».

5. Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐργασίας, κανονισθήσεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως εἰς τὰ ἐστιατόρια, ζυθεστιατόρια, μαγειρεῖα καὶ οἰνομαγειρεῖα τῶν ἐξωχικῶν κέντρων.

6. Πᾶσα παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὡς καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων τοῦ παρόντος τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Β. Δ. τῆς 5 Ἀπριλίου 1914

«περὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν νόμων «περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως». Οἰκειοθελὴς παραίτησις τοῦ δικαιουμένου τῆς κατὰ τὴν δευτέραν παράγραφον ἀδείας ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἐργοδότην τῆς ποινικῆς εὐθύνης.

Ἡ Ἐπιθεώρησις Ἐργασίας ἢ ἡ Ἀστυνομία δικαιοῦται νὰ κλείῃ τὸ κατάστημα τὸ ὁποῖον παραμένει ἀνοικτὸν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως καὶ περὶ χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας ἐκδικάζεται ἐπ' ἀφ' εὐθείας κλήσεως.

Πᾶσα διαφορὰ ἀστικῆς φύσεως προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος δικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β. Δ. τῆς 1 Αὐγούστου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΨΟΔ' «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν κλπ.» ὡς τροποποιεῖται κατωτέρω.

7. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται εἰς πᾶσαν πόλιν τῆς παραγράφου 1, ἀριθμοῦσαν ὑπὲρ τὰς 20.000 κατοίκων. Εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς αὐτῆς παραγράφου ἐφαμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Β. Δ. τῆς 5 Ἀπριλίου 1914 «περὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως» καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξενοδοχείων, καφενείων κλπ.», δυναμένων νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς ταύτας τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων διὰ διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς.

8) Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, δύνανται νὰ ἐπανέρχωνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ Β. Δ. τῆς 5 Ἀπριλίου 1914 «περὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως» καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἑβδομαδιαίας ἀναπαύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξενοδοχείων, καφενείων κλπ.», ἐφόσον διὰ τῶν οἰκείων διοικητικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἤθελε διαπιστωθῇ, ὅτι λόγοι γενικωτέρου κοινωνικοῦ συμφέροντος ἐπιβάλλουσι τοῦτο.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 1 Αὐγούστου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΨΟΔ' «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν κλπ.» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Αἱ διαφοραί, αἱ ἀντικείμενον ἔχουσαι ἀξιώσεις περὶ πληρωμῆς ἡμερομισθίων ἢ μισθῶν ἢ ἄλλης ἀποζημιώσεως ὀφειλομένης ἐκ συμβάσεως περὶ παροχῆς ἐργασίας ἀσχέτως ποσοῦ, δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων».

2. Ἐκ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1861 ἡ φράσις «μετὰ τετραετῆ ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων τούτων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «κεκτημένος ὑπερδεκαετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ ἀποδεδειγμένην εἰδίκευσιν».

3. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 2661, ἐπανερχομένης ἐν ἰσχύϊ τῆς παρ' αὐτοῦ τροποποιηθείσης διατάξεως, ἡ δὲ αὐθεντικὴ ἑρμηνεία τῆς τελευταίας φράσεως τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 12 § 4 τοῦ νόμου 2193 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινων νόμων» εἶνε ὅτι, δυνάμει ταύτης ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 § 7 τοῦ νόμου ΓΨΚΔ', ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς παραγράφου 32 τοῦ νόμου 780.

Ἄρθρον 3.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐργασίας, κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1925.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Τσιτσεκλῆς

---

(4)

Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος νομοθεσίας ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων καὶ διαφορῶν.

Νόμος **3260**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως διὰ Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου, μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Συναλλάγματος, λαμβανομένην διὰ πλειονοψηφίας τῶν 2)3 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, ρυθμίσωσι τὰς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2612 «περὶ ἱδρύσεως Συνδικάτου Τραπεζῶν» καὶ τῶν μετὰ τὴν κατάργησιν αὐτοῦ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων περὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις καὶ διαφοράς, ἐπιτρεπομένης πρὸς τοῦτο τῆς τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως τῆς ὡς ἄνω νομοθεσίας. Ἐν τῷ Διατάγματι θέλει καθορισθῇ ἡ ἔκτασις καὶ ἡ ἔννοια τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων καὶ διαφορῶν τούτων.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι καὶ τοῦ Ἰουλίου 1923 προσενεγκόντες ἀποδεδειγμένως εἰς ἐξουσιοδοτημένας Τραπέζας πρὸς ἀγορὰν συναλλάγματα μὴ γενόμενα ὅμως ἀποδεκτὰ παρὰ τῶν Τραπεζῶν τούτων, ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν συμψηφιστικοῦ τέλους εἰς συνάλλαγμα ἐκ 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ μεταβιβαστέου πρὸς τὸ Δημόσιον προϊόντος τῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων των ἢ τῆς διατιμηθείσης ἀξίας των.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Συναλλάγματος ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 32 Ν. Δ. 23 Ἀπριλίου 1923 μελῶν καὶ ἐξ ἑνὸς εἰσέτι Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁριζομένου δι' ὑπουργικῆς πράξεως.

Ἄρθρον 4.

1. Πᾶσα ὑπὸ τοῦ Γραφείου Συναλλάγματος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκκαθαρισθεῖσα ἢ ἐκκαθαριζομένη εἰς τὸ μέλλον ὀφειλὴ πρὸς τὸ Δημόσιον, εἴτε εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἴτε εἰς δραχμάς, εἰσπράττεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Τελωνειακῆς Ἀρχῆς ὡς δημόσιον ἔσοδον, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ἀπαγορευομένης πάσης διοικητικῆς ἀναστολῆς.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δη-

μοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1925.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Τσιτσεκλῆς

(5)

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 1308 «περὶ ἐμπορικῶν χρηματιστηρίων», ὡς καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 31 Μαΐου 1923, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1923 τοιούτου, πλὴν τοῦ ἄρθρου 12 μόνου παραμένοντος ἐν ἰσχύϊ» καὶ ἐξοφλήσεως ἐπιταγῶν κλπ. κατεχομένων ὑπὸ δικαστικῶν ἀρχῶν.

Νόμος 3251

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Καταργοῦνται τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 1308 «περὶ ἐμπορικῶν χρηματιστηρίων» ὡς καὶ τὸ Ν. Δ. τῆς 31 Μαΐου 1923 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1923 τοιούτου πλὴν τοῦ ἄρθρ. 12 μόνου παραμένοντος ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 2.

1) Τὸ ἀντικείμενον ἐν γένει περὶ οὗ προϋνόουν οἱ καταργούμενοι ὡς ἄνω νόμοι θέλει ρυθμισθῇ διὰ Β. Δ. ἐκδοθησομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2) Διὰ τοῦ ἄνω Β. Δ. κανονισθήσεται καὶ ἡ τύχη τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑποβληθεισῶν δηλώσεων ἀπωλείας ἀνωνύμων χρεωγράφων συμφώνως τοῖς καταργουμένοις ὡς ἄνω νόμοις, ὡς καὶ ἡ τυχὸν δοθησομένη ἀποζημίωσις εἰς τοὺς πρόσφυγας τοὺς μέχρι τῆ 31 Δεκεμβρίου 1923 ὑποβαλόντας δηλώσεις ἀπωλείας κλπ. γενομένας ἐν Μ. Ἀσίᾳ κατὰ τὴν ἐγκατάλειψιν αὐτῆς. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ (1)2) τῆς χρηματιστηριακῆς τιμῆς τῶν ἀπολεσθέντων χρεωγράφων, ἣν εἶχον ταῦτα κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρονολογίαν.

Ἄρθρον 3.

Τραπεζιτικαὶ ἐπιταγαί, τσὲκ ἁπλᾶ καὶ τοιαῦτα τραβέλλερς κατεχόμενα παρὰ δικαστικῶν ἀρχῶν, ὡς πιστήρια ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, δύνανται νὰ ἐξοφλῶνται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐπισήμων αὐτῶν ἀντιγράφων κεκυρωμένων παρὰ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, κατόπιν πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικῶν, βεβαιούντος ἐν αὐτῇ τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου κομίστου καὶ ἐκδιδομένης κατὰ τὰ ἄρθρα 640 καὶ ἑπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοιούτου ἀντιγράφου, ἡ ἐκδοῦσα αὐτὸ δικαστικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται, ὅπως διὰ πράξεώς της συνταχθησομένης ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου κυρύξῃ τοῦτο ἄκυρον καὶ βεβαιώσῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀντιγράφου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1925,

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1925.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Τσιτσεκλῆς

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἀποθηκεύσεως ἀσφάλτου ἐν ταῖς ἐν τῷ ἐλευθέρῳ ἐν Πειραιεῖ συγκροτήμασι τῆς Ἑταιρείας Στάνταρ Ὄϊλ Κόμπανυ τῆς Νέας Ὑόρκης ἀποθήκαις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 390 τῆς 17 Νοεμβρίου 1914 «περὶ ἐλευθέρας ζώνης Θεσσαλονίκης», τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 436 τῆς 30 Νοεμβρίου 1914 «περὶ δασμολογικῆς ἀρμοδιώσεως τῶν Νέων Χωρῶν» καὶ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 18 Ἀπριλίου 1920 «περὶ ἐγκαταστάσεως δεξαμενῶν καὶ ἀποθήκης ἐλευθέρας ἀποταμεύσεως νάφθης, πετρελαίων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν προϊόντων» ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Στάνταρ Ὄϊλ Κόμπανυ τῆς Νέας Ὑόρκης», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ ἐγκαταστάσεις τῆς Ἑταιρείας Στάνταρ Ὄϊλ Κόμπανυ τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἀποθήκευσις, ἐκτὸς τῶν διὰ τῶν ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1922 καὶ 12 Φεβρουαρίου 1923 Β. διαταγμάτων «περὶ λειτουργίας τοῦ ἐν Δραπετσῶνι (Πειραιῶς) ἐλευθέρου συγκροτήματος τῆς Ἑταιρείας Στάνταρ Ὄϊλ Κόμπανυ τῆς Νέας Ὑόρκης» καθορισθέντων, εἰδῶν καὶ ἀσφάλτου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Γκότσης

(7)

Περὶ καθορισμοῦ παραμεθορίων ἐπαρχιῶν κατ' ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 2 ἐδ. 4 τοῦ νόμου 3250.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφ. 4 τοῦ νόμου 3250 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1924 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ὁρίζομεν ὡς παραμεθορίους ἐπαρχίας τοῦ Κράτους ἐν αἷς ἀπαγορεύεται εἰς ἀλλοδαπούς ν' ἀποκτῶσιν ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀκίνητα, τὴν νῆσον Κέρκυραν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν νησίδας, ὁλοκλήρους τοὺς νομοὺς Ἰωαννίνων, Πρεβέζης, Φλωρίνης, Πέλλης, Σερρῶν, Δράμας καὶ ὁλόκληρον τὴν Δυτικὴν Θράκην καὶ τὰ περιφερείας τῶν νομῶν Σάμου, Χίου καὶ Λέσβου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1925,

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Μαρῆς

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.